

கனவு மனித மனத்தின் உள்வெளிப்பாடும், மனித வாழ்வில் இது இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்குகிறது. மனிதன் கனவாகாண்பதையே ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அடக்குகின்றான். இன்றைய நிலையில் கனவினை உள்வெளியல் கோட்பாட்டிற்குள் அடக்குவதை காணமுடிகிறது. அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான கனவு வரலாறு காலத்தின் வெளிப்பாடாக இலக்கியத்திலும் காப்பியத்திலும் முன்வைப்பதை அறியலாம். மனிதனே இதற்கு முதன்மையானவனாக உள்ளான். அத்தகைய மனிதன் எக்காலத்திலும் கனவு காணும் இயல்புடையவனாக இருந்துள்ளான். அவர்களால் அருவமாக கனவினைக் காண்புலவர்கள் தம்பட்பைப்புகளில் அழகாக கையாண்டுள்ளனர். கனவுகளைப் பற்றியும், அவைகம்பகாவிதத்தில் இடம்பற்றுகின்றும் விதம்பற்றியும் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□:

- கனவுகள் கடவுளாலோ, கடவுட்தன்மை உடையவர்களாலோ ஏற்படவல்ல; மனித உள்ளத்தில் இயல்பாகத் தோன்றுவனவே என்பது அரிஸ்டாட்டிலின் கொள்கை, மலேநாட்டு உள்வெளியல் அறிஞர்களான சிக்மண்ட் ஃப்ரைய்டு (Sigmund Freud), கார்ல் யங் (Carl Jung), ஆல்ஃப்ரிட் அடலர் (Alfred W. Adler) முதலியோர் கனவுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து பலவற்று விதமான முடிவுகளைக் கண்டு இரூக்கின்றனர். அதில்,
- கனவுகள் வரலாறு வாழ்வின் உருவெளித் தோற்றமே என்றும், ஒரு தனி மனிதன் தன் வாழ்க்கைப் போக்கை உய்த்து உணர்ந்து கொள்வதற்கும், அல்லவகடிந்து தன்னதைத் தானே திருத்திக் கொள்வதற்கும் அவையன்பட்கின்றன என்றும் அடலர் கருதினார். ஆனால்,
- யங் என்பார் நிகழ்காலத்தில் விளையும் சிக்கல்களால் உருவாக்கப்படவனவே கனவுகள் என்று கருகிறார்.
- அறிஞர் ஃப்ரைய்டு இவ்விருவரின் கொள்கைகளையும் மறுத்து, அடக்கப்பட்ட ஆசைகளும் நிறைவேறாத விருப்பங்களும் குறிப்பாகக் காம இச்சைகளே கனவுகள் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்று வலியுறுத்தினார். (The Interpretation of Dreams) இக்கருத்துமிகப்பெரிதும் என்பதையும் தனது கொள்கைகள் ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் இயங்குவதையும் அவர் பிற்பகுதியால் உணரத்தலைப்பட்டார், என்பதையும் 1920க்குப் பிறகு வந்த அவருடைய எழுத்துகள் காட்டும்.
- வடமொழி வாணராகிய கௌடபாதர் என்பார் கனவுகளை இறவைனோடும் தொடர்புபடுத்திப் பேசி, அவை மனிதனுக்கு கடவுளால் காட்டப்படும் முன்னறிவிப்பு

இவ்வாறான கனவுகளாை முறையாகப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்பரியர் வாமாக ஏதனும் சாதித்த மனிதர்கள் யாரனும் உண்டா எனத் துதினால , நிச்சயம் இருக்கிறார்கள் என்றே வரலாறு பதிலாளிக் கிறது. அவர்களாள் மிகமுக்கிய உதாரணம் , சர் ஐசக் நியூட்டன் (Sir Issack Newton)-னகைக் கற்றலாம் .

தனது மனதில் எழும் பல கழப்பமான களே விகளாக்கு கனவில்தான் அவருக்கு விடகை கிடகை குமாம் . அவற்றை அரதை துக்கத்தில் குறிப்படுததுக் கொள்வாராம் . அவ்வாறு கனவின் மலம் பறெப்பட்ட விடகைளும் , மிகச்சரியாக இருப்பதுதான் அறிவியலாளர்களின் ஆச்சரியம் .

அடுத்து, இவரது களே விக் கான பதிலகை கனவில்கண்டவர் . நமக்கு பெருமதை துதித்தந்த ஓர்வர்களே வி-பதில இரண்டயைமுதே கனவில்தான் கண்டாராம் ! அவர் ஸ்ரீ நிவாச இராமானுஜன் (Srinivasa Ramanujan) இராமானுஜன் எப்பொதும் தனது தலயைரூகில் ஓர் நுளூட்டுப்படுததகமும் , ஓர் பனெசிலும் வதை துரூப்பாராம் . அதில் , தன்கனவிலவரும் சமன்பாடுகளயைம் , சில புதுிரான கணித விவரங்களயைம் துறேறுங்களயைம் சிக் கலான கணிதங்களயைம் அவற்றின் துீ ரவங்களயைம் அரதை துக்கத்தில் கிறுக்கிவபபாராம் . அவர் குறிப்பிட்டுள்ள பெரும்பாலான துறேறுகள் இன்னும் மலேநாட்டு கணித அறிஞர்களாை சிந்திக்கவதைது கறெண்டுதான் இருக்கிறது. காரணம் இவர் தனது குறிப்படுகளில் துறேறும்-அதன் விடகை ஆகிய இரண்டமைட்டுமுதே பெரும்பாலும் குறித்துவதைதுள்ளார் , (கணிதமுதே இராமானுஜன் பதுரி சஷுததுரி (முகநூல் பக்கம்))

கனவானது வரலாற்று அறிஞர்கள் மத்தியிலும் அறிவியலாளர்கள் மத்தியிலும் எவ்விதத்தாகுக்கத்தகுறபுத்தியுள்ளன எனபுதை, இணயைம் , முகநூல் பக்கங்களகொண்டு இங்கு எடுத்துரகைக் பட்டது. இலக்கியங்களிலும் , கம்பகாப்பியத்திலும் கனவானது எவ்வாறு பயன்று வந்துள்ளன எனபுதயைம் இவண் அறியலாம் .

மனிதனாக்கு கனவின் மீ துள்ள நம்பிக்கயை அடிப்படயாகக் கொண்டு தமிழ்ப்புலவர்கள் பல இனிய பாடல்களபாபாடிச்சனென்றுள்ளனர் . அதில் பெரியாழ்வாரின் துரூமகளான ஆண்டாளர் , எம்பெருமான்கண்ணனைதான் மணம் புரிவதாக கண்ட கனவினை துழியிடம் சலுல்லும் விதமாக அமனை து"வாரணமாயிரம்" எனத் துடங் கும் பத்து பாசுரங்களும் ஆண்டாள்கண்ட கனவா நனவாகுக் பட்டதற்கு சானறாகக் கொள்ளலாம் . இப்பாசுரங்களின்றும்கன்னிப்பனெகள் நுளூன்புற்ற நாட்களில் (மாரக்ழி மாதம்) பாடும் பொழுது ஆண்டாளபுறேறு தங்களாக்கும் சிறப்பானதுரூ துரூமண வாழ்க்கை அமயைம் என்ற நம்பிக்கயினவை விதகை கும் ஓர் விதயாக இக்கனவாப்பாடலகை குறிப்பிடலாம் . இதனை,

“வாரணாயிரம் சட்டிவலம் சயெது
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னனெறெது
புரண பொறுகுடம் வதைதுப் புறமங் கும்
தரைணம் நாட்புரக் கனகண்டனெ துழீ “ என்று

துடங் கி ஓவ்வொரு பாசுரத்திலும் மாப்பிள்ளை அழபபுமுதல் , துரூமணம் முடியும் வரயிலான பத்துப் பாசுரங்களி அமதைது ஆண்டாள பாடியுள்ளதைக் கொண்டு அறியலாம் , மலேம் ,

“இம்மகைக்கும் ஏழழை பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மயை உடையவன் நாராயணன் நம்பி!
செம்மயைடைய திருக்கயால் தாளபற்றி
அம்மிமதிக்கக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”

“அரிமுகனச்சுதன் கமைமலேனென்கை வதைத்து
பாரிமுகந்தட்டக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”
-(நாச்சியார் திருமொழி-ஆண்டாள்)

என்று சபிக்கொடுத்த சூடர்கொடியாள் ஆண்டாள் கண்டகனவ நனவானதை
வணைவக் கோயில்களில் மார்கழிமாதம் நடக்கும் ஆண்டாள் திருக்கலயாணம் நமக்கு
நினவைபட்டவனவாக அமைந்துள்ளன. மலேமும்,

சங்க இலக்கிய பாடல்களிலும் கனவ அமைத்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதை
அறியமுடிகிறது. கச்சிப்பட்டே நன்னாகயார் என்ற புலவர் தலவை ஒருத்தி இரவில்
கனவ கண்டுவழித்த பிறகு தன் தோழியிடம் தான் கண்ட கனவகை கற்றுவதாக தலவை
தன் தோழியை நோக்கி

“கடேபிசின் வாழி தோழி அல்கல்
பொய்வலான மெய்யுறல் மரீ இய
வாய்த்தகைப் பொய்க் கனா கருட்டஏற்றிழந்து
அமளி தவைந் தன்னே குவளை
வண்டுபடு மலறிற் சா அயத்
தமியனே மன்ற அளியனே யானே; என்று
(குறுந்தொகை-30)

‘தோழியே நான் கற்றுவதைக் கடேபாயாக நெருநல் இரவின் கண்ட பொய்யை மெய்ப்போலச்
செய்யும் வண்மையுடைய தலவை என்ற உடலோடு வந்து பொருந்த அணைந்த நனவ
போலும் தன்மையுடைய பொய்யாகிய கனாத் தோன்றி என்னை மருட்டியது நான்
உணர்வு பெற்று எழுந்தனே, என் ஆரூயிரத் தலவை என்ற மருங்கில் இருப்பார் என்று
கருதிக் கயாலபடக்கை முழுவதும் தடவிப்பார்த்தனே. ஆவர் இருந்தால் தானே!
வண்டுகள் மொய்த்து உழக்கிய குவளைமலர் போல நான் நலிந்துவிட்டனே, நான்
மிகவும் இரங்கத்தக்கவள்” என்று தன் கனவனை பிரிந்த நிலையானது கனவில்
தலவையின் தன்னுடன் இருப்பதாக கொள்ளம் மனநிலையினவை வளிப்படுத்துவதாக;
தலவையின் ஏக்க நிலைப்பாட்டை கனவின் மலம் வளிப்படும் விதமாக அமைத்துப்
பாடியுள்ளார் புலவர். மலேமும்,

கோவரக்கிழார் என்னும் மற்றொரு புலவர் கிள்ளிவளவன் என்னும் மன்னனைப்
பாடும்போது அவனது சினத்தை மட்டியாரின் நாட்டு மக்கள் நனவின் கண்
தசகையில் எரிகொள்ளி வீழ்தல் முதலிய தீ நிமித்தங்களும் கனவின் கண் வாயிற்
பலவீழ்தல் முதலிய தீயநிகழ்ச்சிகளும் கண்டு, அவன் மறே செலவ நினதைத் தஞ்சி
தாம் எய்தும் மனக்கலக்கத்ததை தம் காதல் மகளிர் அறியாதவாறு மறதைத்து
அலமருகின்றனர் என்று பாடியுள்ளார். இதனை,

“திசையோடு நான்கு முற்கமுகமும்
பெருமரத் திலையின் நெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்”

வளெள்ளி நோன்படகை கடட்டிலடோடும் கவிழவும்
கனவின் அரியன காணா”...,
(புறநானுறு 41:4-11)

என்று தன்கனா கறுதித்து பாடியுள்ளமை அறியமுடிகிறது. மதுரசைச் சலெங்கண்ணனார்
என்ற புலவரும் கனவறு கறுதித்து பாடியுள்ளார். இச்சங்கப் பாடல்களுடன் உளவியலாளர்
அறிஞர் ஃசிக்மண்ட் பிராயடின் கொள்கை ஒத்துச்சலெவதயையும் அறியலாம்.

0000000000 0000 0000

“கனவுகளபைப் பற்றித் தனிப்பாடல்கள் பாடிய புலவர்கள் காவியங்களிலும் அக்கனவபைப்
புகுத்த வணேட்டும் என்று விழைந்திருக்கலாம். கனவபைப் புகுத்துவதன் மடலம் ஏதடோ
ஓறு விதமான வனப்பு காவியத்தில் உண்டாவதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கலாம்.
குவியங்கள் பலவற்றிலும் கனவுகள் இடம்பெற்றிருப்பதற்கு இதுவடே காரணமாக இருக்க
வணேட்டும். கதயபைப் பொறுத்தவரகை கதயபின் அடிக் கறுத்ததை தக்க இடத்தில்
அமகை கவும் கதயபின் உச்சநிலகைக் கடட்டம் படிப்போரின் நடுசில் நன்கு பதியுமாறு
சயெய்வும் பின்னடே வரும் நிகழ்ச்சிகளமை முன்னதாக ஓரளவறுக் குச்சுட்பிக்
காட்டவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன” என்று சி.எம்.பெளராவின் கபற்றாகமுனவரை
மா.இராமலிங்கம் (இலக்கிய தகவறு பக்.13) கறுதிப்பிடுகின்றார். மலேமும்,

“விதியின் ஆற்றலகை விளக்கிக் காட்ட விழயையும் புலவர்களுக்கு இது சிறந்த கறுவியாக
அமகைகிறது”. அஃதடோடன்றி ஓறு நடுபிய கதயபை நடத்திச் சலெகிற்படோது தனிப்பட்ட
கிளகை கதகைகதைத் தனியடே தடொடங்கவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன என்பது அவர்
கறுத்து.

பண்டயகை காலத்தில் கனவினகைக் கறுதித்து ஆராய்ந்து எழுதிய நபலாக
சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரகைந்த “அடியாரக் கு நலலார உரயையில் ‘கனாநபல’” என்று ஓறு
நபல கறுதித்து அறியமுடிகிறது. இது இம்பர் என்னும் நகரத்தில் வாழ்ந்த கணபரதவேன்
கபற அவர் மகன் பொன்னவனால எழுதப்பட்டது. நல்ல நிலயையில் காணும் கனவறு இரவறு
முற் சாமத்தில் கண்டால் ஓராண்டில், இரண்டாம் சாமத்தில் கண்டால் ஓறு திங்களிலும்,
நான்காம் சாமத்தில் கண்டால் பத்து நாட்களிலும் பலன்தரும் என்று கனாநபல
கறுதிப்பிடுகிறது”. என்றும் முனவரை மா.இராமலிங்கம் (பக்.11) கனவுகள் கறுதித்து
கறுதிப்பிடுகின்றார். இன்றும் விடியற்காலயையில் காணும் கனவுகள் உடனடே பலிக் கும்
என்பது நம் நாட்டில் நிலவிவரும் நம்பிக்கைகளாகக் கறுதிப்பிடலாம்.

அன்றாட வாழ்வில் நாம் காணும் கனவுகளவைடிக் காவியத்தில் காட்டப்படும்
கனவுகள் கற்பனா சுவயை ஏற்படுத்திபடிக் கும் படோது ஆர்வத்ததை தபண்டுவதாக
அமகைகின்றன. வாழ்க்கையில் நாம் காணும் கனவவை ததைத்து இது இப்படித்தான் நிகழும்
என்று வரயறுத்துக் கபறமுடியாதனினும் காவியக் கனவுகள் அப்படியில்லாமல்
கனவகைக் கொண்டே கதைப்பகைக் கை நாம் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக அமதைத்துப்
பாடப்பட்டும் எமயைகை கம்பகாவியத்தில் திரிசடயபின் கனவறு உரகைக் கும் பகறுதி
காப்பியத்ததை தளெிவுபடுத்துவனவாக அமதைத்துள்ளதை அறியலாம்.

இராமகாவியத்தில் கறுதிப்பிடப்படும் கனவுகளாக, தசரதன் உரகைக் கும் கனவயையும்
திரிசடயபின் கனவினயையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இங்கு வானமீ கிராமாயணம்

மட்டும், தசரதன் கண்ட தீ க்கணா பற்றியும் கிரக நிலைப்பற்றியும் இராமனிடம்
கபுறுகதாகக் குறிப்பிடுகிறது. (கம்பராமாயணம் - கழக வளீ யிடு அ.கா. பக்-53)

இராம, ஆகாயத்திலிருந்து கொள்ளிக் கட்டையென்று இடியோவையுடன் வீழ்வதாகக்
கனவு கண்டனே. மலேமும் எனது ஜன்ம நட்சத் திரத்தில் சரியன், சுவ்வாய், இராகு
என்னும் மபின்று கிகரகங்களும் ஒரு பங்கு வந்து கபியிருப்பதாக சோதிடர்கள்
கபுறுகின்றனர். இவற்றின் காரணமாய் அரசனுக்கு மரணம் நரேலாம் அல்லது
அவனுக்கு மிகப் பெரிய தீங்கு உண்டாகலாம் என்பது சோதிட நபுற கொள்கை. மலேமும்
மனிதர்களின் எண்ணங்கள் நிலையானவை அல்ல. ஆகையால், எனக்கு இறுதி
நரேவதற்கு முன்னரே, என மனம் உறுதியாக இருக்கும் பொழுதே உனக்கு முபிசுப்டி
மகிழ் விரும்புகிறனே. (4.17-20) (கம்பராமாயணம் பக்-53 அயதோத்தி காண்டம்).

சங்க இலக்கியப்பாடல் (புறநானுறு 41:4-11 முன்பக்கம் குறிப்பிட்டுள்ள), வரிகளோடு
வான்மீ கி தசரதனின் கனவு நிலையானது ஒத்துச்செல்வதை இங்கு காணலாம்.

திரிசடையின் கனவும், சீ தயைன் தறேறமும்:
கம்பகாவிய சுந்தரகாண்டம் காட்சிப்படலத்தில், சீ தை திரிசடையிடம் தான்
அனுபவத்திற்கு கண்டதகை கபுறிபுலம்புகின்றாள்,

“துயநீ கடேபி....,
மயேது ஓர் கட்டுரை விளம்பல் மயேனாள்”
(சுந்தரகாண்டம் கா.ப:30:3-4)

எனது “நலம் துபிக்கின்றதோ? நான் செய் தீ வினசை
சலம் துபித்தது, இன்னமும் தருவது உண்மையோ?
பொலந்துபி மருங்குலாய்! புருவம், கண், மூதல்
வலம் துபிக்கின்றில வருவது ஓர்கிலனே.” என்று
(சுந்தரகாண்டம்; (31:1-4))

தற்பொழுது இடக்கண் துபிப்பதாகவும், இராமன் முனியொடு மிதிலகைக்கு
வந்தபுதும் இடக்கண் புருவமும், தோளும், துபித்ததாகவும் ‘கான் புகுந்த நான்,
வலம் துபித்ததே’ (காட்சிப்படலம்:33-4) என்று சீ தை தன் இரூவறே மனிநலயைத்
திரிசடையிடத்து தெரிவிக் கின்றாள்.

00000000 0000 00000 00000

திரிசடையானவள் சீ தயைநரோக்கி உனக்கு மங்களங்கள் வந்துள்ளன. இக்குறி
நல்லது நல்லது என்று வாழ்த்தி உன்னுடைய துணைவனான நாயகனை அடவைது
சத்தியம். அன்றியும் நான் கபுறுவதகை களே என்று, இலங்கை மாநகராகும்
இராவணனாகும் அவனின் சூறந்த தாராகும் துன்பம் நரேமும் விதமாக தான் கண்ட
கனவினை (சுந்தரகாண்டம்: காட்சிப்படலம் 5107 மூதல் 5121 வரை) 14 பாடல்களில்
கபுறுவதாக கவிசக கரவரத்தி கம்பர் குறிப்பிட்டுள்ளார் திரிசடையே,

“துயில் இலை ஆதலின், கனவு தோன்றல;
அயில் விழி அனயை கண் அமறைந்து நரோக்கினனே;
பயில் வன் பழுது இல, பழுதின் நாடு என;
வெயிலினும் மயெயன் விளம்பக் கடேபியால்

(காட்சிப்படலம்:38:1-4)

மலேமும் ,

“எண்ணெய் பொன் முடிதொறும் இழுகி, ஈறு இலாத்
திண் நடுங் கழுவைபயே பிண்ட தரேன் மலே ,
அண்ணல் அவ் இராவணன் இரத்த ஆடையன் ,
நண்ணினன் , தனெ புலம் -நவனில் கற்பினாய்
(காட்சிப்படலம்:39:1-4)

என்று கனவின் நிலைப்பாடாக “கனவில் சுவ்வாடன, எண்ணெய்ப்பிச்சு, தரேல்
செல்லல் தனெ திசையில் போதல்” மூதலியன கட்டெடுக்கு அறிகுறியாக கம்பர் இட்டெடுச்
செல்கிறார் .

திரிசுடனெ தன் கனவில் இராவணனின் புதல்வர்கள் , போர்க்களத்தில்
இரத்தவெல்லத்திலும் , தன் அரண்மனை ஒளியிழந்து பழைய அரண்மனைகளாகவும் ;
படகையும் படகைக் கழுவிகளும் தானே துடிப்போல் முழங்கியும் , அவனின் வரக்க
வீரர்கள் அணிந்த கற்பகமலர் புலால் நாற்றமும் வீசுவதாகவும் , இலங்கை மாநகரமும்
மதில்களும் எல்லாத் திசைகளாலும் தீப்பற்றி எரிவதாகவும் மலேமும் , மகேமானது ஆறாத
புண்ணின் இரத்தத்தைக் கொட்டுவது போன்று மழையைப் பொழிந்தும் திருமாவின்
ஆயுதங்கள் நெருங்கிப் போர் செய்கின்றன. அரக்கியர்களின் மங்களத் தாலிகள்
அறுப்பவர்கள் பிறர் எவரும் இல்லாமல் தாமாகவே மார்பில் வீழ்ந்தன இந்த கனாக
காட்சியின் அதிசயத்தையெல்லாம் கட்டெப்பாயாக ,

“மன்னவன் தவே, அம் மயன் மடந்தை தன்
பின் அவிழ் ஒதியும் , பிறங்கிவீழ்ந்தன;
துன் அருளுச் சூடர் சூடச் சூறுக்கொண்டு ஏறின;
இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு ஏது ஈது எனா
(காட்சிப்படலம்:48:1-4)

என்று இராவணன் செய்த துன்பங்களாக்கெளலாம் அவன் இராமனால் அடையப்போகும்
இன்னல்களாக பின் நடக்கவிரும்பும் செயலையெனக் கட்டெடியே கனவின் மலேமும்
வெளிப்படுத்துகிறார் கம்பர் . மலேமும் ,

“இன்று, இவண் , இப்பொழுது இயைந்தது ஓர் கனா;
வந்துண்கைக் கோள் அரி இரண்டு மாறு இலாக்
இன்றிடையெழுவன அம் கழுவக் கொண்டு ஈண்டியே,
(காட்சிப்படலம்:49:1-3)

வலிமை மிக்க ஒன்றாக கொண்டு துணையாயிரும்பும் இரட்டைச் சிங்கங்கள் தன்
கழுவவோடு கட்டுப்பாடற்ற மதயானைகள் வாழ்கின்ற அந்த வனத்தையென சிங்கங்கள்
சுற்றிக் கொண்டன பளமளையில் லாத தம் முடைய நகரையென அடவைதற்காக அங்கே
தங்கியிருந்த ஓர் மயிலும் வெளிப்போயது (50:1-4) என்றும் ,

‘ஆயிரம் விளக்கங்கள் அமைந்த நீண்ட துரம் ஒளிதரும் அடக்காத தீ பமாகிய ஓர்
விளக்கை ஏந்திக் கொண்டு சிவந்த நிறமுடையப் பண்ணை அரணான இராவணனின்

அரண்மனையிலிருந்து வீடணனின் கோயில் அடதைலபைப் பொருந்தினாள்' அப்போது,
"பொன் மனபைக அப்பொரு இல் போதினில்
என்னநீ உணர்த்திலின; முடிந்தது இல்"
(காட்சிப்படலம்:52:1,2)

என அப்பொழுது நீ என்ன எழுப்பினாய் அக் கனவு நிறைவு பெறவில்லை என்று கஹி
தன் கனவகை கஹி முடிகின்றாள்.

கனவில் காணும் பொருட்களகைக் கொண்ட நிமித்தம் கஹும் வழக்கத்தையும்,
அக்கனவில் வரும் மாந்தர்கள் அடையும் மனநிலை, அவர்களின் செயல்பாடுகளை
வதைத்தும்; கண்ட கனவானது தீக்கனவா, நல்லவகை கஹும் கனவா என்பதை பகுத்து
கஹும் தன்மையினை இப்பாடல்கள் வழி நாம் அறியமுடிகிறது. படிப்போருக்கு
எதிர்ப்பார்ப்புடனும் மலேமும் படிக்கத்தூண்டும் ஆவலையும் மனதில் விதைத்து,
காவியத்தலைவி சீதையின் துயரத்தீரப்போகிறது என்ற எண்ணம் முன்கூட்டியே
படிப்போரின் மனதில் எழச்செய்கின்ற இந்நிலையே உண்மகை கனவாக்கும் காவியக்
கனவாக்கும் உள்ள நுட்பமான வேறுபாடாகக் கருதலாம்.

கம்பரின், இக்கனவு பதிவுகள் கனவாக நின்றுவிடாமல் அதற்கு செயல்வடிவம்
கொடுக்கும் பகுதியே கம்பகாவியத்தின் யுத்தகாண்டகதைக் கொள்ளலாம்.
யுத்தகாண்டத்தில் இந்நிர சித்தனின் பிரமாத திரத்தினால் வீழ்ந்து பட்ட இராம
இலக்குவரைப் போர்களத்தில் கண்ட சீத உற்றத்துயரைகளையும் பொருட்டு,
திரிசடை,

"கண்ட அக் கனவும், பெற்ற நிமித்தமும் நினது கற்பும்
தண்டவாள் அரக்கர் பாவச் செய்கையும் துரமம் தாங்கும்
(யுத்தகாண்டம் : களம் காண்டலம் :8694)

என்று தான் முன்பு கண்டு கஹிய கனவினை நினவை கஹுவாயாக, இராம
இலக்குவரர்க்கு தீங்கதேமும் நிரோது என்று எடுத்துக் கஹுகின்றாள்.

ஓர் கனவு நிகழ்வை காப்பியத்தில் புகுத்துவதோடு அல்லாமல் அக்கனவின் நிமித்தம்
கொண்டு நிகழ்விற்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு நன்மதை மைபாகுபரட்டிற்குள்
புகுத்தி அக்காப்பியமானது இன்பவியல் அல்லது துன்பவியல் முடிவுக்கு இட்டுச்
செல்லும் சிறப்பான ஒரு காவியத்தலைபடகை கஹும் கனவு உத்தியகை கம்பர்
பயன்படுத்தியுள்ளமை இவண் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு சீதையின் துயரத்தீக்க இராமர் இலக்குவர் வரவர என்பது திண்ணம் என்ற
ஒரு தீரக்கமான முடிவை முன்கூட்டியே படிப்போர் மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ளமை
கம்பரின் காவியபடபிற் குச்சிறப்பாக கஹலாம்.

இன்று கனவானது மனம், அறிவு, நினவை என்று எதனுடன் தொடர்புடையது
என்னும் முழுமையான அறிவியல் புரிதல் இன்னும் இல்லை. அறிவியலாலர்கள்
மௌலையில் உள்ள நினவைக் குறிப்புகளை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபடுத்தும்
செயல்பாட்டின் விளைவாக கனவு தோன்றுவதாகக் கருதுகின்றனர். கம்பர் தன்
எண்ணத்ததை தான் சொல்லவந்த செய்தியினை கவின் நிறைந்த ஒரு காப்பியத்தலை
படதைத் தளித்துள்ளார் என்றால் அதற்கு 'கனவு நிலைபாடும் காப்பியத்திற்கு பெரும்

பங்கு வகித்துள்ளது எனலாம். இராமகாவியத்தை தொடர்ந்து ஒரு காட்சியோடு ஒரு காட்சி ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையனவாக ஓர் தொடர்நிலையைக் கையாள இக்கனவூ நிலைப்பாட்டை புகுத்தி படத்தை உள்ளமைவெளிப்படையாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

00000000000000 00000000:

1. இலக்கியத் தகவல் - ம. இராமலிங்கம், நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், சின்னைய-98.
2. இணையம் - (விகிப்பி டியா பக்கம்).
3. கணிதமேதை இராமனுஜ சஷோத்ரி - முகநிலை பக்கம்.
4. கம்பராமாயணம், அயதோத்தியா காண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
5. கம்பராமாயணம், சூந்தரகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
6. கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
7. குறுந்தொகை - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்) நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர் - சின்னைய-98.
8. புறநானூறு - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்)

